

Про компенсацію за додаткову відпустку у разі звільнення

Як компенсувати державному службовцеві додаткову відпустку тривалістю 15 календарних днів, якщо він звільняється і не відпрацював повний робочий рік,— повністю чи пропорційно?

Право державних службовців на додаткову оплачувану відпустку передбачене статтею 35 Закону України «Про державну службу» від 16 грудня 1993 року № 3723-ХІІ (далі — Закон № 3723), в органах місцевого самоврядування — стаття 21 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» 7 червня 2001 року № 2493-ІІІ (далі — Закон № 2493).

Листом Міністерства праці та соціальної політики України і Головного управління державної служби «Про порядок надання державним службовцям додаткової оплачуваної відпустки» від 27 січня 1999 року № 13-294/10/364 визначено, що додаткова оплачувана відпустка, яка надається державним службовцям, належить до щорічних відпусток, передбачених статтею 4 Закону № 504.

Порядок і умови надання додаткових оплачуваних відпусток установлено постановою Кабінету Міністрів України «Про порядок і умови надання державним службовцям, посадовим особам місцевого самоврядування додаткових оплачуваних відпусток» від 27 квітня 1994 року № 250 (далі — Постанова № 250).

Відповідно до Постанови № 250 державним службовцям, які мають стаж державної служби понад 10 років, надається додаткова оплачувана відпустка тривалістю 5 календарних днів, а починаючи з 11-го року ця відпустка збільшується на два календарних дні за кожен наступний рік, але тривалість додаткової оплачуваної відпусток не може перевищувати 15 календарних днів.

Виникнення в державних службовців права на додаткову оплачувану відпустку і її тривалість перебуває у прямій залежності від наявності в державного службовця відповідного стажу державної служби, а не від відпрацьованого ним часу у відповідному робочому році.

Надання додаткової відпустки певної тривалості, а також виплата грошової компенсації за невикористану відпустку при звільненні державного службовця залежить лише від наявності в нього стажу державної служби, передбаченого Постановою № 250, що дає право на надання зазначеної відпустки.

Отже, в даному випадку право на наступну додаткову відпустку тривалістю 15 календарних днів настане після відпрацьованого повного року, тому при

звільненні у зв'язку із досягненням граничного віку перебування на державній службі запитувачу не має бути виплачена грошова компенсація за 15 календарних днів, так як ним не відпрацьовано повного року, що дає право на відпустку (має бути стаж державної служби понад 13 років).

Головний державний інспектор

І.Заєць